

2015

NOIEMBRIE

SPERANȚA

REVISTA CREȘTINILOR ROMÂNI DIN AUSTRALIA

NOIEMBRIE

ANUL 2 DE
APARIȚIE

2015

NUMĂRUL 19

*DUCEȚI-VĂ ÎN TOATĂ LUMEA ȘI PROPOVĂDUIȚI
EVANGHELIA! (MARCU 16:15)*

CU DUMNEZEU, CU OAMENII LUI DUMNEZEU, PENTRU
OAMENI

NUNTĂ DE AUR

Pe data de 11 Octombrie 2015, a avut loc sărbătorirea a 50 de ani de căsătorie a familiei Ștefan și Elisaveta Mânzat, în Biserica Harul. Un număr frumos de prieteni mai noi și mai vechi, frați și surori, le-au urat o căsnicie fericită în continuare, și viață lungă împreună cu familia întreagă, Biserica Domnului Isus Cristos.

Cu zâmbetul pe buze, (așa cum îi vedem în fotografie), au trecut împreună prin valurile timpului, pe diferite meridiane ale pământului, dar au fost statornici în dragoste, în slujire, în jertfire, privind înainte spre promisiunile Domnului, la fel ca toți eroii credinței.

Domnul să îi păstreze statornici pe Cale, cu sănătate în trup și în suflet.

Iacob Cerbu

DRUM BUN ȘI LA BUNAVEDERE

Pe 24 Octombrie 2015, sora Florica Crainic s-a îndreptat spre casă, spre România, după o ședere în Melbourne de aproape un an. Sora Florica este mama sorei Nuți Nicolici. Ne-am bucurat având-o în mijlocul nostru, de asemenea, dumneaei a fost fericită în sânul familiei, cu excepția unui accident nefericit care i-a umbrat oarecum bucuria. Dar imediata implicare a Bisericii, prin rugăciune, a dus la ameliorarea suferinței.

Pe sora Florica o așteaptă acasă cu bucurie întreaga familie, și bineînțeles o așteaptă treburile gospodăriei, de aceea să continuăm să ne rugăm ca Domnul să-Și termine lucrarea de vindecare pe care a început-o, și să-i dea putere, sănătate și... să ne revedem cu bine.

John Hanciu

PETRU POPOVICI – NAȘTEREA DIN NOU

Între farisei era un om cu numele de Nicodim, un fruntaș al iudeilor. Acesta a venit la Isus noaptea...

Textul de mai sus îl prezintă pe Domnul Isus stând de vorbă cu unul din marii farisei ai vremii, Nicodim. Era ca și deputat în parlamentul sau sanhedrinul lui Israel. Era fariseu și din cauza poziției sale nu a venit ziua, ci a venit noaptea. A stat de vorbă cu Domnul și cu vorbe măgulitoare l-a spus: „Știm că ești un om trimis de la Dumnezeu...” Și îi place cum Domnul Isus îi retează toată laudăroșenia lui și îi spune: „Adevărat, adevărat îți spun, că dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu”.

Plecând de la aceste cuvinte, aș vrea să arăt că adevărații creștini sunt numai aceia care sunt născuți din nou. N-are importanță ce nume porți, ce religie, ci dacă ești sau nu născut din nou. Domnul spune că dacă cineva nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu. Nu poate! Cei ce faceți parte dintr-o Biserică oarecare și nu aveți nașterea din nou, vă îndemn cu toată sinceritatea, nu țineți cont de ceea ce spune mama sau tata, sau vecinii, sau cutare sau cutare. Nu, asta te privește pe tine personal. Spun cu toată sinceritatea că dacă nu ai nașterea din nou, nu intri... Caută să o ai chiar astăzi.

Dar... „cum se poate naște un om bătrân?”

Aș vrea să arăt acum necesitatea Nașterii din nou și posibilitatea nașterii din nou. Fiecare are nevoie de aceasta, căci nu se poate să împlinești voia lui Dumnezeu fără nașterea din nou. În Ieremia 13:23 citim: „Poate un etiopian să-și schimbe pielea, sau un pardos să-și schimbe petele? Tot așa, ați putea voi să faceți binele, voi, care sunteți deprinși să faceți răul?”

Așa este, ca să faci voia lui Dumnezeu trebuie să fii născut din Dumnezeu. Prin nașterea firească, am moștenit de la părinți, așa cum spunea apostolul Petru, felul deșert de viațuire, înclinarea spre păcat. Nici cel mai frumos și drăguț copilăș pe care-l poartă mama lui în brațe, nu e sfânt al lui Dumnezeu, ci s-a născut cu firea păcătoasă; cum începe să crească, începe să săvârșească păcatul. De aceea, Dumnezeu promite că are să dea o inimă nouă omului: „*Le voi da o altă inimă, și voi pune un duh nou în voi. Voi lua din trupul lor inima de piatră, și le voi da o inimă de carne*” Ezechiel 11:19.

Domnul îi spune lui Nicodim: „*Nu te mira că ți-am spus că trebuie să vă nașteți din nou*”. Fariseii trăiau o viață de ochii lumii, mult mai înaltă decât creștinii de astăzi, posteau, se rugau, (sunt creștini care nu s-au rugat niciodată). Fariseii aveau o religiozitate avansată, dar era ca un teatru. De aceea Domnul spune: „*Trebuie să vă nașteți din nou!*”

Să fiu mai pe înțeles:

Toți știm ce este un măr pădureț. Creșteau pe la marginea drumului, prin pădure, aveau și ghimpi. Așa, să zicem că l-ai luat să-l duci acasă. Poate că te gândești că, dacă l-ai sădit în grădină, o să-ți facă mere bune. Nu, vei constata că tot mere pădurețe va face. Poți să-i pui gunoi la rădăcină, tot degeaba. Firea lui este de măr pădureț. Poți să iei ciomagul sau parul, să-l bați, să-l zdrobești, tot mere pădurețe face. Nu poate altfel, există o lege a lui în toate fibrele lui să aducă mere pădurețe. Tot așa, omul păcătos nu poate să facă voia lui Dumnezeu. Nu poate. De aceea Domnul spune că păcătosul trebuie să se nască din nou.

Nicodim n-a priceput. Domnul îi spune că trebuie să se nască din apă și din Duh.

Mărul pădureț poate produce mere bune dacă este altoit. Tatăl meu mi-a arătat, când eram mic, cum se altoiește un pom. A luat un briceag și a făcut o creștătură în coaja pădurețului, și a luat un mugur de la un măr bun, l-a pus acolo, apoi l-a înfășurat bine cu ață. După câteva săptămâni mugurul a crescut. Apoi s-a petrecut ceva măreț, mărul pădureț a făcut mere bune. Acum, pomul era bun și nu mai putea da roade pădurețe. Avea o lege nouă pusă în el.

În Romani 8:2 citim: „În adevăr, legea Duhului de viață în Hristos Isus m-a izbăvit de legea păcatului și a morții”. Dumnezeu pune în adevăratul creștin o lege nouă. Legea de pe Sinai este legea veche care cerea să împlinim voia lui Dumnezeu. Era cerință, dar nu era putere. Legea nouă vine din lăuntrul nostru, pentru că acolo a pus-o Dumnezeu. De acolo vine cerință și putere. Pentru cel născut din nou, a trăi voia lui Dumnezeu este o desfătare. Ca să fiu mai înțeles: Dumnezeu a pus în noi foamea. Trebuie să ți se poruncească să mănânci? Nu, e o cerință lăuntrică și o puțință să mănânci. La fel este cu nașterea din nou. Dumnezeu a pus în noi dorință și putere ca să împlinim voia lui Dumnezeu.

Domnul Isus mai vorbea aici de Apă și Duh. Când Domnul Isus vorbește, în capitolul următor, despre apa vieții, femeii samaritene, nu vorbește de apa din fântână, ci despre apa Cuvântului Sfânt, care astâmpără setea lăuntrică. Apa n-are puțință să facă nașterea din nou. Ceea ce face nașterea din nou este Cuvântul Sfânt și Duhul Sfânt.

Nu vreau să spun nimic de la mine, ci din Cuvântul Sfânt: „Ați fost născuți din nou nu dintr-o sămânță care poate putrezi, ci dintr-una care nu poate putrezi, prin Cuvântul lui Dumnezeu, care este viu și care rămâne în veac” 1 Petru 1:23.

Cuvântul Sfânt își face lucrarea la inima păcătosului, și Duhul Sfânt, ca un reflector, întâi îi arată că e vinovat în fața lui Dumnezeu. Și atunci, păcătosul se apropie de Dumnezeu, își plânge păcatul, își cere iertare. Atunci, viața păcătoasă o predă Domnului, că noi nu avem nimic bun să-l dăm. „la-mi inima mea, o Doamne”; și Domnul ia o așa inimă și o schimbă. Există posibilitatea aceasta de schimbare prin Cuvânt și Duhul Sfânt.

Eu nu vă pot da nicio altă cale, căutați să găsiți Calea Evanghelică. Pe această Cale omul devine schimbat, firea rea și ticăloasă devine schimbată. Omul care a fost ca un leu, devine ca un miel. Am văzut această schimbare în multe suflete.

Avem un Dumnezeu minunat, de aceea spun, adevărații creștini care în ziua cea mare vor fi primiți în corturile veșnice, sunt oamenii care au acceptat ca Duhul Sfânt să lucreze în viața lor. Și-au predat viața în mâna Domnului. Când am un ceas care s-a stricat, nu mă duc cu el la fierar, mă duc la ceasornicar. Când inima s-a stricat, du-te cu ea la Domnul Isus, El poate să o schimbe.

Din copil al diavolului să devii copil al Domnului, ce glorios este lucrul acesta. Iată ce spune Cuvântul în Evanghelia după Ioan 1:11-13: „A venit la ai Săi și ai Săi nu L-au primit. Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu; născuți nu din sânge, nici din voia firii lor, nici din voia vreunui om, ci din Dumnezeu”.

Dacă nu L-ai primit pe Domnul Isus ca Salvator al tău, spune-I așa, în tăcerea sufletului tău: „Doamne, vino și în inima mea, Doamne, mântuiește-mă”. Apoi să nu ții seamă de ce vor spune alții. Când Domnul Isus, după Înviere, a vorbit cu Petru la Marea Galileei, i-a spus multe, și Petru, a întrebat: „Doamne, dar cu acesta ce va fi?” Era vorba de Ioan, cu care Petru era bun prieten și voia să știe ce va fi cu el. Domnul Isus îi răspunde: „Dacă vreau ca el să rămână până voi veni Eu, ce-ți pasă ție? Tu vino după Mine!”

Ce-ți pasă ție? Dacă toți se vor lepăda, vor fugi, tu urmează-L pe Cristos. Dacă se va ajunge la așa vreme încât urmașii lui Cristos să treacă prin foc și prin apă, ce-ți pasă ție? Tu urmează-L pe Cristos.

Ne așteaptă gloria, ne așteaptă cununa.

Doamne, ajută-ne să Te urmăm până la capăt.

O, Suflet trist...

O, suflet trist, îngenunchiat de-amar,
Păcat, durere, suferință.
Pe-un drum spre iad, pavat cu jar
Mergeai, năuc, în necredință.

Vedeai lumina prin tunel
Și, poate că din teamă,
Orbecăiai umblând prin el
Și n-o băgai în seamă.

Dar azi ești nou, din Duh născut.
Lumină și iertare
Tu ai primit, nu ești pierdut,
Ce bucurie mare.

Și frați o mie ți-ai făcut,
Păcatele-s iertate,
În ochii Domnului, plăcut,
Tu ești acuma frate.

O, suflete, trist mai erai
Și plin de griji amare.
Tu ai găsit drumul spre Rai
Urmând sfânta chemare.

Dan Plugaru

Importanța Creșterii Copiilor în Biserică

Emma Văran

„...copiii sunt o moștenire de la Domnul, rodul pântecelui este o răsplată dată de El” – Psalm 127:3

In lumina Scripturii, copiii sunt o moștenire spirituală primită de la Dumnezeu, aducând în familie ceea ce nu pot aduce cei doi soți. Un copil dăruit de Dumnezeu vine cu partea lui de moștenire din Cer și își aduce cu sine „averea”, iar pentru fiecare copil Dumnezeu are grijă să reverse peste familie binecuvântările și harul Său. Dacă pentru fiecare copil statul acordă o îndemnizație venind în ajutorul familiei, care trebuie să fie „îndemnizația” spirituală dăruită de Dumnezeu, prin fiecare copil, familiei? Ce alese binecuvântări pot fi oferite familiei, prin copii, din belșugul bogăției unui Dumnezeu infinit?

Am putea menționa doar câteva dintre acestea: apropierea și atmosfera armonioasă dintre părinți, farmecul și bucuria casei, grija și preocuparea comună a celor doi soți în dragostea lor pentru copii. De asemenea, ei sunt o forță pentru familie, „ca săgețile în mâna unui războinic” și crescători în frica de Domnul ei aduc cinste lui Dumnezeu și familiei (Psalmul 127:4,5). Odată cu binecuvântările pe care Dumnezeu ni le dă prin copii, primim și responsabilitatea creșterii lor și a formării lor pentru viață. Având în vedere dimensiunea veșnică a existenței noastre, prin educație și prin instruire fiecare dintre noi ne vom crește copiii fie pentru cer, fie pentru iad. Chiar dacă limbajul este dur, aceasta este realitatea biblică.

De aceea este deosebit de important să ne înțelegem rolul ca și părinți și să ne însușim cunoștințele prin care copiii noștri vor crește pentru Împărăția lui Dumnezeu. Una dintre modalitățile biblice de creștere corectă a copiilor este aducerea și implicarea lor, împreună cu părinții, în Biserică. Importanța creșterii copiilor în Biserică este dată de aducerea lor la Biserică, în spațiul și locul destinat închinării și cunoașterii lui Dumnezeu, cât și de implicarea lor cu responsabilități în slujirea comunității vii, a oamenilor care formează Biserica.

În Vechiul Testament, în Israel, fiecare familie avea responsabilitatea de a aduce copiii la Cortul Întâlnirii,

mai târziu la Templu, când acesta a fost construit, fie pentru tăierea împrejur, confirmare la vârsta de 12 ani, ca să fie închinat Domnului sau cu participare la aducerea jertfelor și chiar la sărbătorile de peste an. Copiii erau aduși cu părinții în locul prezenței lui Dumnezeu și împreună cu cei care formau poporul lui Dumnezeu. Astfel copiii erau învățați sau li se reamintea că au un Dumnezeu căruia trebuie să I se închine și că sunt speciali, parte a unei comunități, a unui popor ales de Dumnezeu.

Noul Testament ne vorbește despre o nouă comunitate, Biserica, poporul ales al lui Dumnezeu. Ea este reprezentată prin comunitatea vie formată și din părinți și copii. Pentru o creștere sănătoasă și pentru edificarea vieții copiilor, aceștia trebuie să fie crescuți în cadrul comunității ecleziale, în Biserică. Simpla întrebare este: DE CE?

Mai întâi, în Biserică copiii învață să-L cunoască pe Dumnezeu și învățăturile Sale. Părintele înțelept își expune copilul cunoașterii lui Dumnezeu și învățăturilor Sale (Proverbele 22:6). Îi putem învăța pe copii importanța Bisericii chiar prin aducerea lor în Biserică. Aceasta aduce cu sine posibilitatea cunoașterii de către copii a lui Dumnezeu și chiar mântuirea copiilor noștri în mod personal, individual.

INTERVIUL CU PĂSTORUL RICHARD WURMBRAND

Articol din ziarul „Formula AS” nr. 38 – 1992
(continuare)

Cling - Clang

- D-le Wurmbbrand, care este esența forței pe care o dă creștinismul?

- În matematică există o cifră: infinit. Se scrie opt culcat. Din infinit când scazi 20 cât rămâne? Tot infinit. La infinit ori adaugi, ori scazi, e la fel.

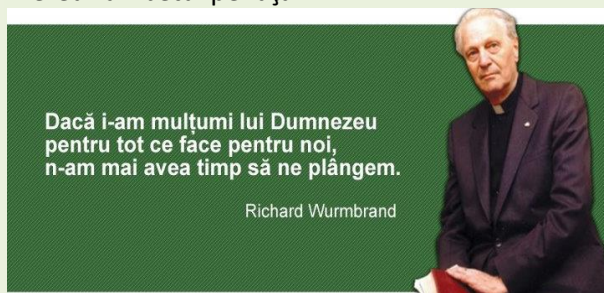
Dar cine are infinitul Cerului, infinitul uniunii cu Dumnezeu, dragostea arzătoare pe care o are - ea alină toate durerile. Și cele pe care le ai, în chip natural, și cele pe care le iei asupra ta.

Crucea lui Isus îți devine ușoară. Isus a mers la răstignire, spre Ghetsimani, cântând. Și știi și ce a cântat fiindcă sunt evreu. Era seara Paștilor evreiești și de Paștile evreiești, până astăzi, evreii cântă Psalmul 118: „*Aceasta e ziua pe care Domnul a făcut-o ca să ne bucurăm*”. Mergea, deci, cântând către suferință, către mama sfântă și bună care avea să plângă la piciorul crucii.

Și noi cântam în închisoare. Aveam chiar și multe instrumente muzicale tare frumoase: n-aveam viori, n-aveam orgă, dar aveam lanțuri la mâini și la picioare, și lanțurile sunt niște instrumente muzicale splendide:

„*Aceasta este ziua, cling-clang, aceasta este ziua, cling-clang, pe care Domnul a făcut-o, cling-clang, să ne bucurăm.*”

Și mai dădeam și din picioare, ca să adăugăm și-o orgă. Cei care cu drag iau crucea asupra lor, au mereu zâmbetul pe față.

Dacă i-am mulțumi lui Dumnezeu
pentru tot ce face pentru noi,
n-am mai avea timp să ne plângem.

Richard Wurmbbrand

MÂINILE

Despre Albrecht Dürer (1471-1528) se spune că este cel mai mare artist al Renașterii. El este renumit în principal pentru credința sa în Hristos. Albrecht Dürer avea un prieten bun și amândoi primiseră de la Dumnezeu darul de a desena frumos. Cei doi tineri erau dornici să învețe mai multe taine ale desenului. Într-o seară unul dintre ei zise:

– Noi trebuie să mai învățăm. Gravura pe care am făcut-o eu nu este perfectă. Mai am multe de învățat. Gravura ta, în schimb, este mult mai bună. Talentul tău este mai mare, așa că mi-a venit un gând. Eu voi munci și voi strânge bani, ca tu să mergi la școală în Italia pentru a învăța mai mult. Apoi te vei întoarce și mă vei ajuta și pe mine să merg la școală.

– Așa ceva nu pot să încuviințez, zise celălalt. Amândoi avem talent și amândoi avem dorința de a merge la școală. Sacrificiul tău mă onorează și mă face să-ți cer să mergi tu primul la școală.

– Nu, Albrecht, vei merge tu primul, fiindcă ești mai talentat.

Tânărul Albrecht a fost copleșit de noblețea prietenului său. Așa că a acceptat și a plecat la școală. Prețul studiilor era însă foarte mare. Prietenul lui a acceptat muncile cele mai de jos pentru a strânge banii de care Albrecht avea nevoie la școală.

Timpul a trecut și, după șapte ani de muncă grea și de o parte și de alta, Albrecht se întoarce la prietenul său cu dorința sinceră de a-l ajuta să meargă la școală. Era seară în ziua când s-a întors. S-a apropiat de casa aceea sărăcăcioasă și mai întâi privi pe fereastră. Prietenul său se ruga pe genunchi. La lumina tremurândă a lumânării, Albrecht văzu mâinile prietenului său și înmărmuri. Erau două mâini noduroase, muncite. Așteptă până ce prietenul său își termină rugăciunea, apoi bătu la ușă. Ușa se deschise larg, iar prietenul se bucură peste măsură.

– Acum, vei merge tu la școală, zise Albrecht.

– Dragul meu, mâinile acestea nu mai pot ține penelul, dar te pot îmbrățișa cu bucurie. Îți mulțumesc că te-ai întors și sunt fericit că fiecare ne-am găsit un rost în viață.

Albrecht ceru încuviințarea să-i deseneze mâinile așa cum le văzuse în rugăciune. Așa s-a născut tabloul „Mâini de apostol”.

Un prieten mult mai bun decât cel al lui Albrecht Și-a dat viața nu numai pentru prietenii Săi, ci pentru toți care vor crede în El. Mântuitorul este cel mai bun Prieten și El îți spune: „Uită-te la mâinile Mele”. Semnele cuielor sunt vizibile pentru totdeauna în trupul Domnului înviat. Mâinile Sale, care s-au pus cu toată dragostea peste aceia care aveau nevoie de El, au fost întinse pe cruce. Toate acestea le-a acceptat pentru mântuirea noastră. Mâinile Sale oferă siguranță deplină.

<https://ilustratiicrestine.wordpress.com>

DOAR PACEA TA ...

Ioan Sighiartău

Doar pacea Ta mi-e stâncă tare
Să pot să ancoriez pe ea.
Dă-mi pacea Ta în încercare,
Dă-mi pacea Ta, dă-mi pacea Ta.

Doar gândul Tău spre cer mă-nalță
Și trec cu Tine-n infinit.
De-i frig, iubirea-Ți mă dezgheață
Și mă întorci de-am rătăcit.

Doar Slava Ta îmi dă voință
Să urc mereu pe calea Ta,
Să trec necaz și suferință,
Doar slava Ta, doar slava Ta.

Doar Fiul Tău mi-a dat putere
Pe drumul păcii oricând să merg,
Și astăzi am o mângâiere
Că poți Tu sufletu-mi să ștergi.

Doar harul Tău îmi dă speranță
Din văi s-alerg spre Dumnezeu.
Doar Haru-mi dă o siguranță
Că sunt al Său, că sunt al Său.

O, lasă-mi pacea Ta-n făptură,
Să pot s-alerg să duc în lume
Cuvântul Tău bun din Scriptură,
Să pot să strâng doar roade bune.

O, lasă-mi gândul Tău în mine
Să pot înfăptui lucrarea,
Să-ndrept pe oameni către Tine.
Doar Tu poți să ne dai salvarea.

O, lasă-mi slava Ta în viață
Spre Tine să-mi pot îndrepta
Și gândul meu și a mea față,
O lasă-mi, o, lasă-mi slava Ta!

O, lasă-mi Duhul Tău în suflet
Ca templu inima să-I dau,
Și pasul meu și al meu umblet
Să fie pentru Tine, vreau.

O, lasă-mi harul Tău mereu,
S-arăt mereu la tot poporul,
Că Tu ești Domnul Dumnezeu,
Că Tu ești Răscumpărătorul.

Poporul Meu pierde din lipsă de cunoștință. Osea 4:6

Agenția Australiană de Inteligență este responsabilă pentru a face diferența între banii autentici și cei contrafăcuți (falși). Pentru aceasta, ei studiază nu bancnotele false, ci bancnota originală. Ei nici măcar nu primesc o bancnotă falsă pentru examinare până la finalul cursului, ci petrec tot cursul studiind originalul. Odată ce știu fiecare detaliu al bancnotei autentice, pot foarte ușor să identifice bancnotele false. Domnul spunea că „*Poporul Lui pierde din lipsă de cunoștință*”. Nu mai e preocupat cu originalul, cu Cuvântul lui Dumnezeu, și astfel pierde, pentru că acceptă falsități.

Păstor Natanael Costea

Singura și adevărata mea Comoara

C.S.Lewis

Nu pot să zic că durerea nu e dureroasă. Încerc să arăt că vechea doctrină creștină „suferința te face mai bun” nu este incredibilă. Dar a o dovedi acceptabilă îmi este peste putință...

Experiența mea este cam aceasta:

Progresez pe drumul vieții în starea mea obișnuită de ființă căzută și fără evlavie, absorbit de un chef cu prietenii mâine, sau de un pic de lucru care să-mi satisfacă vanitatea astăzi, un concediu sau o carte bună, când deodată... am o durere ascuțită în stomac care amenință să fie o boală serioasă.

Mai întâi sunt copleșit și toate preocupările mele apar acum ca niște jucării stricate. Apoi încetișor și fără tragere de inima, puțin câte puțin, încerc să-mi formez o dispoziție sufletească pe care, de fapt, ar fi trebuit să o am în permanență, de la bun început. Îmi reamintesc mie însumi că rolul tuturor acestor *jucării* nu trebuia să-mi posede inima, că fericirea mea adevărată va fi pe lumea cealaltă, și că singura și adevărata mea comoară e Cristos.

Si probabil, cu ajutorul lui Dumnezeu, voi reuși să cred că așa și este, iar pentru o zi sau două să devin o creatură dependentă conștient de Dumnezeu, care își va extrage toată puterea din adevărata sursă.

Dar în momentul următor, imediat după ce pericolul a trecut, întreaga mea natură umană fuge înapoi la jucăriile ei. De aceea necesitatea necazurilor este foarte clară.

Traducere de Sora Despina Bulmer din Perth

UN MINUT DE RUGĂCIUNE

Un minut să-mi plâng amarul
Și păcatele ce trec,
Un minut să urc Calvarul
Și cu Domnul să petrec.

Îmi plec fruntea încruntată
Lângă crucea lui Hristos.
Mi-o ridic înseninată,
Chip de viață, luminos.

Un minut să stau cu Tine
Pe Calvar, să Te privesc,
Să uit clipa care vine.
Doamne, ce mult Te iubesc.

Să primesc cu teamă sfântă

Vestea bună ce mi-o dai
Când îmi spui cu vocea blândă:
„Azi, vei fi cu Mine-n rai.”

Un minut să stau cu Tine
Rezemat de crucea rece,
Așteptând viața ce vine,
Ignorând viața ce trece.

Doar o clipă așternută
Lângă margine de veac –
Domnul strigă: „Iartă-i Tată,
Iartă-i că nu știu ce fac.”

Un minut de rugăciune,
Un minut din infinit,

Un minut când Domnul spune
Cu glas stins: „S-a isprăvit!”
În minutul meu de veghe
Lacrimi calde-mi curg pe față.
E-un minut fără pereche,
E minutul meu de viață.

În minutul meu de taină
Și de veghe și de dor,
Simt cum Duhul Sfânt m-alină
Și mă umple de fior.

Și așa... sub crucea rece
Ce sub veacuri se ascunde
Timpul vine, timpul trece...
S-au scurs șazezi de secunde.

ÎNCĂ UN MINUT DE RUGĂCIUNE

Doamne, Dumnezeu,
Doamne Tatăl meu,
Încă un minut mic
Vreau să Îți dedic.
Să mă plec la pământ
Așa cum sunt
Înaintea Tatălui cel Sfânt.

Doamne, mă pocăiesc
Și mărturisesc
Că sunt un păcătos,
Lăudăros, mincinos,
Leneș și neroditor
De somn iubitor.

Mărturisesc că
Am ochiul întunecos,

Gândul păcătos,
Doamne, sunt rău de tot,
Doamne, nu mai pot...
Vai de mine, vai...
Cum s-ajung în Rai?!

Doamne, iartă-mă,
Doamne îmbracă-mă
Cu haina de nuntă
Din în curat țesută;
Iar eu Te-oi iubi
Și Îți voi sluji...
... un minut pe zi!

O! Vai de mine, vai
Cum s-ajung în Rai?!
Căci vorba mi-e flecară,
Inima amară,
Ochiul întunecos,

Gândul păcătos...
Un minut de rugăciune
Lung este Stăpâne.
Sunt ca un tăciune
Scos din foc,
Fără noroc...

Doamne, scapă-mă,
Doamne, ajută-mă.
Iartă-mă Stăpâne
Ai milă de mine
Doamne, fă-mă sfânt.
...S-a dus un minut!!!
Auzi al meu suspin,
Te iubesc,
Amin

Constantin Oprănescu

CĂRAREA TÂNĂRULUI

Daniel Gabriel

*„Cum își va ținea tânărul curată cărarea ?
Îndreptându-se după Cuvântul Tău” (Psalmul 119:9).*

Cărarea la care fac referire în psalmul citat mai sus, este, de fapt, viața noastră care se scurge atât de repede și care este formată din totalitatea acțiunilor noastre desfășurate în urma deciziilor luate cu mai multă sau mai puțină înțelepciune.

Mulți tineri în ziua de azi nu realizează că, în viața lor trăită zi de zi, de fapt, își croiesc o cărare care îi va ridica sau îi va coborî, atât firește cât și spiritual. Unii tineri pornesc pe cărarea lor trăind în desfrâu, doresc să fie independenți de părinți, aruncându-le cuvinte grele, lipsite de respect, și aruncându-se ei înșiși în patimi ale alcoolului și drogurilor. O astfel de cărare nu poate duce pe acel tânăr decât la dezastru fizic și spiritual.

Domnul Isus amintește în Cuvântul Său că fiecare din noi, tânăr sau bătrân, ne putem alege singuri cărarea pe care dorim să mergem:
Este o cale îngustă și una largă.

„...Lată este calea care duce la pierzare.... îngustă este calea care duce la viață...” (Matei 7:13,14).

Dragul meu cititor, cititoare, aș vrea să te întreb, tu pe ce cărare ai ales să pășești în viața aceasta? Ești tânăr și poate spui : „Auzi, nu vreau să-mi risipesc tinerețea pe lucruri care nu mă distrează, că

doar o viață am și vreau să o trăiesc din plin!” Dacă cumva ești unul din acest model, aș vrea să-ți aduc aminte, sau să-ți spun ceea ce zice Creatorul tău în Sfânta Scriptură, (Biblia):

„Bucură-te tinere, în tinerețea ta, fii cu inima veselă cât ești tânăr, umblă pe căile alese de inima ta, și plăcute ochilor tăi; dar să știi că pentru toate acestea te va chema Dumnezeu la judecată”. (Eclesiastul 11:9)

Dumnezeu nu ne interzice, nouă tinerilor, să nu ne bucurăm în tinerețea noastră, ci El ne face conștienți că drumul pe care îl alegem noi, cărarea pe care o alege inima noastră, ne va apropia sau ne va depărta de prezența lui Dumnezeu.

Eu, personal, mulțumesc Domnului că m-a făcut să înțeleg că drumul pe care mergeam odată, ducea la pierzare. Totuși, s-a îndurat de mine și eu, ca și psalmistul pot spune: *„El mi-a pus picioarele pe stâncă și mi-a pus în gură o cântare nouă”*. Slăvit să fie Domnul!

Dacă tu, citind aceste rânduri, te uiți la viața ta și vezi că trăiești cum vrei tu, faci ce vrei tu, umbli unde vrei tu, vorbești cum vrei tu, atunci înseamnă că drumul tău, cărarea ta, te duce în jos. Domnul Isus dorește ca tu să vii la El, să-ți pună picioarele pe Calea Lui, doar tu să spui ca și psalmistul :

„Doamne, călăuzește-mă pe calea plăcută Ție” (Psalmul 5:8).

Pe cărarea îngustă, tinere, nu poți intra decât prin pocăință, numai dacă te întorci la Dumnezeu și renunți la viața ta veche. Apoi pocăința ta trebuie să fie văzută de cei din casa ta și de cei din jurul tău . Adică ai văzut că pentru păcatele tale a trebuit să moară Fiul lui Dumnezeu, iar tu ai ales ascultarea de Domnul Isus și ai pornit cu El pe calea îngustă, cu crucea în spate.

„Dacă voiește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea în fiecare zi, și să Mă urmeze” (Luca 9:23).

Noi putem ști dacă suntem pe Calea Domnului sau pe calea lumii. Cum?

Cărarea Domnului întotdeauna este curată, viața pe care o trăiește tânărul este o viață de ascultare de voia Domnului Isus, este o viață de sfințenie, chiar dacă uneori pe această cărare întâlnim și suferința. Când cineva ți-a greșit, dacă ești pe cărarea curată, tu vei putea să-l ierți și să-l iubești, așa cum a făcut și Domnul Isus.

Așadar, putem deosebi cele două cărări. Una este sfântă și ne îndreaptă spre sfințenie, a doua este cărarea lumii, plină de poftele lumii acesteia, plină de neiertare și ură.

Știm că avem un dușman, care este diavolul, și care caută cu orice preț să ne ducă pe calea lui sau, mai mult, se luptă cu fiecare din noi ca noi să ne

murdărim viața cu păcat sau neascultare de Dumnezeu.

„Cum își va ținea tânărul curată cărarea?”

Răspunsul vine din partea Domnului. Singurul mod prin care noi, tinerii, putem să ne păstrăm cărarea curată, este să lăsăm apa vie să ne spele inimile, să lăsăm Cuvântul Domnului să ne călăuzească ca o lumină în întuneric.

Facă Domnul ca fiecare din noi să ne uităm pe ce cărare umblă pașii noștri zi de zi, iar dacă cumva am pășit alături de cărarea cea curată, să zicem și noi ca psalmistul David :

„Vezi dacă sunt pe o cale rea și du-mă pe Calea Veșniciei”
(Psalmul 139:24)

Conformare sau transformare?

Pastor Beniamin Fărăgău, din Vieți transformate

Între acești poli oscilează experiența spirituală a multora dintre noi. Dacă optăm pentru **conformare**, vom sfârși prin a îmbrățișa o religie, iar viața creștină va fi un șir de ritualuri obositoare și înșelătoare. Dacă, însă, tânjim după **transformare**, care să ducă la dezbrăcarea de omul vechi și îmbrăcarea cu omul nou, ea va fi posibilă doar în baza unei relații personale cu Domnul Isus Cristos. Doar o relație personală și vie cu El va face posibilă modelarea chipului Lui în noi.

Nici unul dintre noi nu ne naștem în această relație, ci trebuie s-o alegem. Dar oare de ce sunt așa mulți cei care refuză s-o facă? De ce sunt așa mulți cei care resping chemarea lui Cristos?

Isus spune: „Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă” (Matei 11:28).

Oare care dintre muritori nu se încadrează în categoria celor amintiți de Isus? După cum afirma Sfântul Augustin, sufletele noastre neliniștite, făcute după chipul lui Dumnezeu, nu se vor odihni decât în El.

Dacă te numeri printre cei care refuză să accepte că sufletul lor este trudit și împovărat, întreabă-te ce semnificație au zbaterile și căutările din viața ta: muzica, alcoolul, narcoticele de orice fel, destrăbălările și dezmățul? Oare toate acestea nu sunt o căutare a odihnei, a împlinirii și a fericirii? Să fie oare toate acestea un surogat cu care încercăm să umplem golul după Dumnezeu din sufletele noastre?

Sfântul apostol Pavel spune despre credință că vine în urma auzirii Cuvântului lui Dumnezeu și ea se va hrăni doar din Cuvântul lui Dumnezeu. Și tot el afirmă că și noi putem fi parte a acestui proces de transformare a vieților altora, dacă vom croi cărări drepte cu picioarele noastre, pentru ca aceia care șchiopătează să nu se abată din cale, ci să fie mai degrabă vindecați.

Pentru ca altul să ajungă să creadă, noi trebuie să ne trăim și să ne mărturisim credința: „Dar cum vor chema pe Acela în care n-au crezut? Și cum vor crede în Acela despre care n-au auzit? Și cum vor auzi despre El fără propovăduitor?” Romani 10:14.

Acest propovăduitor cu fapta și cu vorba poți fi și tu, pot fi și eu. Prin harul lui Dumnezeu și prin puterea Duhului Sfânt, gesturi mici pot avea implicații uriașe în mântuirea cuiva și în transformarea vieții sale.

UN MONSTER...

CAPITOLUL 31

Vorbele-i curg ca o apă lină; am citit undeva în Biblie cum untdelemnul curge pe creștetul lui Aaron, pe păr, pe barbă, se prelinge pe veșminte. Așa curge de la amvon predica păstorului, ca un râu care inundă Casa Domnului, val după val, har după har. Mă așez mai bine pe bancă, sunt ca sub un acoperiș. Ploaia nu mă atinge, sunt la adăpost, nu mi-e frică de nimic. Și valul curge domol:

- Trebuie să vă nașteți din nou. Vântul suflă încotro vrea și îi auzi vuietul, dar nu știi de unde vine, nici încotro merge. Tot așa este cu oricine este născut din Duhul. Născut din apă și din Duh... din Duh... din apă... Cine va crede și se va boteza va fi mântuit, dar cine nu va crede (și nu se va boteza), va fi osândit. Cum să mă botez? Sunt botezat o dată. M-a băgat preotul în cristelniță când eram mic, mititel. De unde să mai știu eu? Eram mititel, nu mai țin minte, dar îmi aduc aminte când am botezat pe copilașul nostru. Uite cum a fost:

L-am dus la o Biserică Greacă, Biserica Sfântul Gheorghe. Preotul citea dintr-o carte și am înțeles cuvântul *exorcism*. Tocmai mă cam miram în sinea mea ce o fi și asta, când preotul a întors capul și a scuipat peste umăr de trei ori drept în fața mea. Apoi a dat copilul nașei și nașului. Eu i-am achitat nota de plată, el mi-a dat certificatul, iar noi toți am plecat bucuroși acasă, că aveam banchet mare.

Poate așa o fi fost și la botezul meu. M-au băgat în apă și m-au scos nou. „Trebuie să vă nașteți din nou”, spune păstorul. Păi atunci, eu din cristelniță, am ieșit nou-nouț, născut pentru Hristos, pentru o viață nouă și curată. O, Doamne, de ce nu m-a scăpat preotul din mână să mă înec atunci și să nu mai chinuiesc o viață de câine timp de 45 de ani? În numele unei vieți noi și curate am luat eu în bătaie de joc propria-mi existență și a celor din jurul meu.

Privesc copilul care își reazemă capul de umărul meu. Mare noroc ai avut copilașule, mare noroc...

„O, Doamne, dacă mă auzi și mă cunoști, Te rog să mă ierți pentru viața pe care am trăit-o până acum. Doamne, îmi pare rău, îmi pare tare rău când mă uit în urma mea, îmi pare tare rău...”

Ce să fac? Cum să repar? Cum să pun la loc ce am distrus? Ce să fac cu toată durerea din inima mea? Cui s-o dau?”

Cui? Lui Isus Hristos, sigur că Lui! Cum am uitat? „Sângele lui Isus vă curățește de orice păcat”. De orișicare, de toate...

Doamne, curățește-mă și pe mine, și pe femeia mea, și iartă-ne. O privesc pe Aneta. Și ea se uită la mine. Are fața bucuroasă, pare eliberată, liniștită.

- Harul Domnului Isus Hristos să fie cu voi toți, spune păstorul, noi spunem toți „Amin”, și eu mă scol în picioare, cu mare liniște și curaj.

- Frate păstor, fraților și surorilor, vreau să vă spun că eu și femeia mea ne-am hotărât pentru Domnul și vrem să fim botezați cât mai repede. A fost rumoare și bucurie în Biserică, dar, spre uimirea mea, păstorul spune:

- Foarte bine, slavă Domnului, numai nu te grăbi așa. Să ne mai rugăm, să mai vorbim, să așteptăm cu răbdare. Nu este nici o grabă. Biserica, în pace, este liberă.

Pentru prima dată am plecat de la Biserică supărat, mânios. În mașină, în drum spre casă, Aneta a stat lângă mine, și Gogu singur, în spate.

- De ce nu vrea să ne boteze? Ce să mai așteptăm? Ce cusur avem? Nu vor să ne primească și pe noi în Biserică. Ai văzut, femeie, cu cine avem de-a face? Ai văzut? Aneta era și ea dezamăgită. Ce știam noi... Intrasem în școala lui Dumnezeu, dar noi nu știam nimic...

- Lasă că găsim noi pe cineva să ne boteze. Încercăm la penticostali, sau la englezi. Deodată, Gogu începe să țipe din spate:

- Tași, tași, este un *monster* în geam, un *monster in the window*, oprește... e un *monster* la geam. Țipă copilul ca din gură de șarpe. Opresc mașina și încerc să-l liniștesc, Aneta se duce lângă el, pe scaunul din spate. Gogu arată cu degetul într-un colț al geamului:

- Uite acolo, în corner, era o față de *monster*, se uita la noi prin *window*... Era în colț, era acolo... Copilul este speriat și tremură. Bag de seamă că simt și eu un tremur în genunchi. Mașinile trec în viteză pe lângă noi, eu am pus capul pe volan și mă rog Domnului: „Doamne, Tu știi că eu sunt un fricos, și că acum mai că îmi crapă inima în mine de frică. Ai milă de noi și ferește-ne de duhurile rele, caută-ne un loc unde să ne primească și pe noi credincioșii tăi și să ne boteze. Nu ne lăsa pe mâna celui rău, că doar ce speram că am scăpat de el. Întărește-ne și dă-ne curaj. Amin”.

- Hai să mergem la păstor acasă, să vorbim. Și tu, Gogule, fii cuminte, că ți s-a părut. Toate ți se trag de la televizor.

- No, no, no... a fost aici, în *window*, Gogu nu minte pe voi, uite aici ... în *corner*...

- OK, Gogule, te cred, Doamne-ajută! ...

Constantin Oprănescu, din „Trenul Speranței”. Va urma

Niciodată nu judeca pe nimeni!

Un doctor intrase grăbit în spital, după ce fusese chemat telefonic pentru o intervenție chirurgicală urgentă. El a răspuns apelului cât mai repede posibil, și-a schimbat hainele și a mers direct la blocul operator.

L-a găsit pe tatăl pacientului plimbându-se pe coridor, așteptând medicul. Văzându-l, tatăl a strigat:

– De ce v-a luat așa de mult timp să veniți? Nu știți că viața fiului meu este în pericol? Nu aveți simțul responsabilității? Medicul a zâmbit și a spus:

– Îmi pare rău, nu eram în spital, dar am venit cât de repede am putut, după ce am primit apelul... Iar acum, aș dori să vă calmați, pentru a-mi putea face treaba.

– Să mă calmez?! Dacă fiul dumneavoastră ar fi în camera asta acum, v-ați calma? Dacă propriul fiu ar muri acum, ce

ați face? Doctorul a zâmbit iar și a răspuns:

– Voi spune ceea ce lov a zis în Cartea Sfântă: „Gol am ieșit din pântecul mamei mele și gol mă voi întoarce în sânul pământului! Binecuvântat fie Numele Domnului.” Doctorii nu pot prelungi viața. Duceți-vă și mijlociți pentru fiul dumneavoastră, noi vom face tot ce putem prin harul lui Dumnezeu.

– A da sfaturi când nu suntem îngrijorați e foarte ușor, a murmurat tatăl.

Operația a durat câteva ore, după care medicul a ieșit fericit:

– Slavă Domnului! Fiul dumneavoastră este salvat! Dacă aveți vreo întrebare, discutați cu asistenta!

Si fără să aștepte răspunsul tatălui și-a văzut de drum, fugind.

– De ce este așa arogant? Nici nu a așteptat câteva minute pentru a-l întreba despre starea fiului meu, a comentat tatăl, când a întâlnit-o pe asistentă, la câteva minute după ce medicul plecase.

Asistenta a răspuns, curgându-i lacrimile pe față:

– Fiul său a murit într-un accident de mașină. Era la înmormântare atunci când l-am sunat pentru operația fiului tău. Iar acum, că a salvat viața copilului, a plecat fugind înapoi pentru a ajunge la cimitir înainte ca trupul neînsuflăit al fiului său să fie așezat în mormânt.

Morala: NICIODATĂ NU JUDECA PE NIMENI, deoarece niciodată nu știi cum e viața unora, ce se întâmplă în familiile lor sau prin ce împrejurări nefericite trec.

<http://www.baptist-tm.ro/>

„Dacă judeci oamenii, nu vei mai avea timp să îi iubești”.

Maica Tereza

Duminică, 11 Octombrie 2015, păstorul Daniel Cârpean, însoțit de un grup de credincioși de la Biserica Harul, au vizitat Biserica Speranța. Bineînțeles că nu au fost doar vizitatori ci fiecare a adus un cuvânt de zidire, o poezie, o cântare.

Păstorul Daniel Cârpean a vorbit despre *Pericolul de a te bucura în lumina altuia*, plecând de la Ioan 5:35. Dumnezeu a spus: Ioan Botezătorul era lumina aprinsă și luminoasă și mulți au venit să se bucure de lumina lui, oameni de tot felul, între care erau și farisei, aprozi și preoți. Cu toții s-au veselit pentru o vreme în lumina lui. Uneori și noi plecăm de la Biserică bucuroși, satisfăcuți de predica pe care am auzit-o. Duminica următoare ne bucurăm iar pentru câțeva vreme; oare nu există un pericol în a te bucura de lumina predicatorului? Orbul Bartimeu a auzit că trece Isus și s-a bucurat, dar nu s-a oprit aici. El dorea mai mult, el dorea să vadă Lumina.

Mulți au venit la Iordan, la Ioan, ca să fie botezați, alții au stat deoparte. Pentru unii mesajul lui Ioan, și al Domnului Isus – *Pocățiți-vă căci Împărăția Cerurilor este aproape* – era un mesaj plictisitor, demodat. Pentru alții acest mesaj a adus mântuirea. Irod l-a ascultat cu plăcere pe Ioan, s-a bucurat și el câțeva vreme la lumina lui. Un om, care a auzit mesajul, a venit la Domnul Isus: „Învățătorule, vreau să te urmez oriunde vei merge. Isus i-a răspuns: « Vulpile au vizuini și păsările cerului au cuiburi. Fiul Omului nu are însă unde să-și plece capul». Alții îl căutau peste tot și când l-au găsit, Isus le-a zis: „Mă căutați pentru că ați mâncat pâinile acelea și v-ați săturat”. Îl căutau pentru o bucurie trecătoare, o „mâncare pieritoare”.

Pentru noi ar fi trist să venim în adunarea Bisericii și să plecăm la fel cum am venit. Dacă la fiecare venire la Biserică, am schimba măcar un lucru din viața noastră, ce luminoasă ar fi viața noastră înainte de venirea Domnului. Azi să luăm decizia de a trăi în lumină, de a fi o lumină; nu doar să ne bucurăm pentru o vreme de lumină ci să fim lumină, să strălucim în întuneric pentru ca oamenii să vadă deslușit Calea Mântuirii.

În încheiere, păstorul Bisericii Speranța, Daniel P. Nicolici, a mulțumit Domnului care a răspuns la rugăciunile sale, și se împlinește această colaborare între Bisericile din Melbourne. Biruința este a Domnului.

Bartimeu

Costache Ioanid

Isus trecea prin Ierihon.
Și cerșetorul orb, în zdrențe,
de jos, din colb, simți un zvon,
un ritm de pași în largi cadențe.

Isus trecea sub cer iudeu,
printre grădini cu rodii coapte.
Iar zorii se-nălțau mereu.
Dar pentru orbul Bartimeu
era tot noapte după noapte...

Isus trecea încet. Și-apoi
într-o solemnă fericire,
venea cu El un lung convoi,
ca o coloană de eroi
glorificând un rege mire.

Isus trecea. Și-un tremur sfânt
vibra în orb ca niciodată.
Ciulind urechile în vânt,
el prinse-n taină un cuvânt.
Și inima-ncepu să bată.

Simți ceva ca un fluid,
ca o miresmă de zambilă.
Și orbul a strigat livid:
„Ai milă, fiul lui David,
Isuse Salvator, ai milă!”

Doi-trei, pe margini, se-ncruntară.
„Hei, cerșetor neobrăzat!
Ce strigi așa? Oricât de-amară,
tu poartă-ți crucea cum ți-e dat.
Rămâi în pace sub povară”.

Dar orbul, fără căpătâi,
strigă mai fără de rușine,
mai fără teamă ca întâi:
„Ai milă, Doamne, și de mine!”

Și S-a oprit Isus acum
pătruns de omenească dramă.

Putea să treacă? Nicidecum.
Și orbu-aude-un glas pe drum:
„Hai, îndrăznește, căci te chemă!”
„Mă cheamă? Cum, chiar El, Isus?”
„Hai, nu mai zăbovi. Te-așteaptă”.
„Pe mine chiar? Ce, alții nu-s?
Pe Bartimeu? Așa a spus?”
Și orbul parcă se deșteaptă.
„Atunci, tot ce-a fost... s-a dus!”

Și, ca nebun de bucurie,
se-nalță Bartimeu în vânt.
Stă drept acum ca o făclie.
Își scoate haina, o sfâșie
și o azvârle la pământ.

„Atuncea... peste-o clipă, două,
eu voi vedea ca orice om.
Și-apoi cu mâinile-amândouă,
îmi voi zidi o casă nouă
și voi sădi pom lângă pom...”

Așa... Eu nu mai sunt un blid
zvârlit în spini la oale sparte!
Eu pot munci... Hei, la o parte!
M-așteaptă fiul lui David”.

Dar ascultați. Ca peste veac,
se-aude lin un glas ca mierea:
„O, Bartimeu, ce vrei să-ți fac?”
„Rabuni... sunt un orb sărac.
Nu cer nimic... Numai vederea”.

Apoi convoiul a pornit.
Într-o vibrație fericită,
un Nume sfânt era șoptit.
Și mii de pași au năvălit
călcând pe haina zdrențuită.

Iar haina a rămas în drum.
Căci nimeni mintea nu și-a pus
cu-o zdreanță bună pentru scrum.
Iar Bartimeu mergea acum

după Isus.
Și azi, Isus Mesia trece
încet și blând pe strada ta.
Mulțimea iarăși îl petrece.
Dar tu-L privești crispat și rece?
Tu n-ai ce-L cere, nici ce-L da.

Spre Solul dragostei cerești,
cei orbi, cei surzi aleargă-n stol.
Iar tu stai „demn”, tu nu cerșești.
Și, iată, tu nu știi că ești
sărac și orb, și surd, și gol...

Convoiul totuși se oprește.
Stau mii de chipuri fără grai.
Un om aleargă și-ți șoptește:
„Isus te cheamă, îndrăznește,
El te așteaptă, ce mai stai?”

„Eu nu sunt orb. Orbi sunt destui.
Nici mut. Eu spun ce am de spus.
Eu inima n-o dau oricui.
Și nu cer milă nimănui!”
„Hai, vino, totuși la Isus!
Ascultă. Singur tu te minți.
Tu nu ești orb ca Bartimeu.
Tu vezi, auzi, vorbești și simți.
Dar, vai, cu ochii tăi prea strâmți
nu-L poți vedea pe Dumnezeu!

Ascultă. Cel ce te-a chemat
nu-i doar penumbra unui gând.
E Dumnezeu ce te-a creat,
e Fiul Său crucificat!
De ce nu vii la El plângând?

Ascultă.
Nu te prinde teama?
Ai ochi.
Atunci de ce nu vezi?
Nu simți ce fericire pierzi?
Te-așteaptă DUMNEZEU!
la seama!”

Omul are ochi nu numai trupești, ci și ochi sufletești. Orbirea sufletească este însă cu mult mai primejdioasă decât cea trupească și un asemenea orb este mai nenorocit decât orbul Bartimeu din Sfânta Evanghelie.

Dacă orbul trupesc nu vede soarele cel fizic și lumina lui, orbul sufletească nu-L vede pe Soarele dreptății și Părintele luminilor, cu strălucirea harului Său. Nu recunoaște pe Cel care îi dă bunătați nepieritoare: viață, suflet, nemurire, și nu se vede nici pe sine însuși așa cum este cu adevărat.

Să-L rugăm pe Dumnezeu să ne dăruiască lacrimi de pocăință și „alifia” harului Său, ca să vindece deplin boala ochilor noștri sufletești.

Autor necunoscut

SPERANȚA - ȘTIRI

Domnul să te binecuvânteze, și să te păzească, Iosif Daniel!

Duminică, 27 Septembrie 2015; o nouă sărbătoare în Biserica din Endeavour Hills. Tânăra familie Bogdan și Naomi luga au adus înaintea Domnului pruncul lor spre a primi binecuvântarea Domnului.

Păstorul Teofil Ciortuz a amintit de durerile care însoțesc îngrijirea copiilor, citând din cuvintele apostolului Pavel către Galateni: „*Copilașii mei, pentru care iarăși simt durerile nașterii până ce va lua Hristos chip în voi!*” „Un obiectiv atât de înalt pentru familia voastră”, s-a adresat păstorul tinerei familii, „este să simțiți aceste dureri până va lua Cristos chip în copilașul vostru, și atunci veți putea spune că v-ați împlinit misiunea de părinți. Dumnezeu să crească acest copil pentru slava Numelui Său”.

A luat copilul în brațe „tânărul străbunic”, păstorul Busuioc Belciu, care a mulțumit Domnului pentru bucuria de a purta acest prunc în brațe; un dar binecuvântat, o bucurie pentru familie și Biserică.

Să ne bucurăm cu cei ce se bucură!**Eben Ezer în vizită la Biserica Harul**

La data de 4 Octombrie, 2015, frați și surori de la Biserica Baptistă Harul au participat la bucuria familiei Gavrilă și Celina Faur, care au avut fericirea să-și vadă copiii, Andrei și Elizabeth, în apa botezului, făcând legământ cu Domnul și Mântuitorul lor, Isus Cristos. Să ne rugăm pentru ei, ca Domnul să-i țină cu mână tare pe calea credinței, și nimic și nimeni să nu-i despartă de dragostea Lui.

Cu ajutorul Domnului, în data de 11 Octombrie 2015, grupul Eben Ezer, de la Prima Biserică Baptistă Română din Australia, au adus laudă Domnului Isus în Biserica Harul. Împreună, am înălțat Numele Aceluia care a murit și a înviat, pentru noi – Isus Cristos – speranța noastră. Fratele Iacob Cerbu a condus cu măiestrie cântările Domnului.

PESCUIREA MINUNATĂ – UN „TÂMLAR” LA PESCUIT (Luca 5:1-11)

De curând, Biserica Harul a avut bucuria să aibă-l ca invitat pe păstorul Brad Rumble de la Oakleigh Baptist Church. Păstorul Rumble slujește în această Biserică din anul 2004. Dumnealui ne-a condus pe malul lacului Ghenezaret de unde a răsunat Cuvântul Domnului:

Întreaga scenă care se petrece în acest pasaj, aș vrea să o privim împreună din perspectiva acestor pescari: Petru, Andrei, Iacob și Ioan, care, împreună cu întreg orașul, fuseseră martori la minunile pe care Domnul le făcuse sub ochii lor. Acești oameni, totuși, aveau o slujbă de făcut pentru întreținerea familiilor lor – erau pescari, așa că pe înserat au plecat să-și arunce mrejele în apă.

Evangelistul Luca ne înfățișează, apoi, pe Domnul Isus pe malul lacului, și mulțimea se îmbulzea să asculte Cuvântul. Domnul s-a suit în una din corăbiile trase la mal, corabia lui Petru și a tovarășilor lui. Avea un plan cu acești pescari care îl cunoșteau și care au fost bucuroși să-L ia la bord. După ce a încetat să vorbească mulțimii, Domnul a fost direct interesat de cei din corabie, de credința lor, așa că i-a spus lui Petru: „Depărtează-o la adânc, și aruncați-vă mrejele pentru pescuire”. Petru avea toate motivele să se împotrivească. În primul rând, Isus era tâmplar, nu pescar, iar Petru era expert în pescuit. Toată noaptea nu prinsese nimic, era obosit, descurajat, posomorât, îngrijorat și cu niciun chip nu avea chef să primească sfaturi de la un tâmplar.

Aș vrea să mărturisesc că am mare simpatie pentru Petru, îl înțeleg. La fel ca și el, și eu am făcut mari eforturi muncind, studiind, slujind în Biserică și foarte des am rămas fără rezultate, cu mâinile goale, cu plasa goală. M-am simțit descurajat, neputincios, chiar m-am întrebat cum oare pot eu să fiu în atenția lui Dumnezeu. Doar Biblia mi-a dat curaj să gândesc altfel, să merg înainte, să arunc mreja la adânc.

În cazul lui Petru, Domnul fusese mereu pe aproape. Petru văzuse minunile făcute de Domnul, chiar vindecarea soacrei sale; dar acum Isus vrea să-l treacă la un nivel mai

înalt al credinței. Poate oare Petru să se supună unei porunci care pare fără sens?

„Depărtează la adânc, aruncă mreja...” Petru se supune: „la cuvântul Tău voi arunca mrejele!” Când a urmat porunca Domnului mrejele s-au umplut de pești, mai să se rupă.

Noi toți avem nevoie de un miracol. Eu am rude și prieteni care nu-L cunosc pe Domnul. Mă rog, îmi petrec parte din timpul meu fiind aproape de ei, sper din toată inima că îl vor accepta pe Domnul ca Salvator. Dar ei stau nepăsători. Eu nu pot să-i aduc la credință, să-i mântuiesc, doar o minune a lui Dumnezeu poate face asta. Datoria mea este să fiu smerit, să continui să-i iubesc, să mă rog pentru ei, să aștept ca miracolul mântuirii să se arate. Este nevoie de dedicare totală.

Petru îl cunoscuse pe Domnul, pentru el era învățătorul. Dar după minunea din corabie, el se aruncă la genunchii lui Isus și-i spune: „Doamne, pleacă de la mine că sunt un păcătos”. Și noi toți, ca și Petru, trebuie să recunoaștem că Isus este Domnul, El este sfânt, este perfect, Isus este Dumnezeu. Prin contrast, noi nu suntem sfinți, suntem păcătoși și, ca și Petru, nu putem face altceva decât să cădem la picioarele Domnului, cerând milă.

Înainte de pescuirea minunată, Petru era bucuros să fie pe lângă Domnul, chiar să-L invite la el în casă, era fericit să-L asculte și să-L admire minunile. Petru era așa cum sunt mulți creștini în ziua de azi. Dar, după această minune, lumea lui Petru s-a schimbat, el a lăsat totul și L-a urmat pe Isus, care, pentru prima oară, devine prioritatea în viața lui. Aceasta este ceea ce Domnul dorește de la noi:

„Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui, și toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra”.

(A tradus întreaga predică, cu mult entuziasm, punând pasiune în fiecare pasaj, păstorul Ștefan Mânzat).

Securitatea națională a unei țări?

Daniela Ion - membră a *Women Lawyers of Western Australia*

Poate că pare greu de crezut, dar cea mai mare amenințare pentru securitatea națională a unei nații este păcatul. În Biblie putem citi că Dumnezeu a încheiat un legământ cu israeliții ca aceștia să trăiască după legile Domnului.

În Deuteronom 28, Moise repeta termenii promisiunii pe care Dumnezeu a făcut-o cu israeliții. În versetul 1 putem citi: „*Dacă vei asculta cu atenție de glasul Domnului Dumnezeului tău, dând atenție și împlinind toate poruncile Lui pe care ți le dau astăzi, Domnul Dumnezeul tău îți va da întâietate asupra tuturor neamurilor de pe pământ*”. În acest verset este promisiunea pentru securitatea națională nu numai pentru israeliți, ci și pentru orice popor care ascultă de Domnul. Bunul Dumnezeu a dorit ca israeliții să fie un exemplu pentru toate națiile. În Deuteronom 28:2, cuvântul Domnului ne spune: „*Iată toate binecuvântările care vor veni peste tine și de care vei avea parte, dacă vei asculta de glasul Domnului Dumnezeului tău.*”

Toate binecuvântările Domnului vor veni cu o singură condiție: dacă ascultăm de glasul Lui. *În zilele noastre, ideea ascultării de Dumnezeu, ca o caracteristică a caracterului poporului respectiv, este ceva demodat.*

Legea lui Dumnezeu

„Cele 10 porunci” pot fi considerate ca cea mai bună lege care a fost dată vreodată, prin care oamenii pot fi îndrumați atât personal, cât și colectiv. Aceste *porunci* pot fi considerate abecedarul unei vieți morale. Cunoașterea și punerea în practică a acestor *porunci* reprezintă securitatea unei națiuni. Cuvântul cheie al binecuvântărilor este *ascultarea*. Dacă vei asculta, „vei fi binecuvântat în cetate și vei fi binecuvântat la câmp”. (versetul 3) Acest verset vorbește despre o viață bună și fericită pentru fiecare.

Iubiți cititori, ne întrebăm ce dorim de la viață; vrem să fim sănătoși, fericiți, să avem pace și prosperitate? Dacă dorim toate acestea, le putem avea cu o singură condiție: să ascultăm de glasul Domnului.

Versetul 7 ne spune că: „*Domnul îți va da biruință asupra vrăjmașilor tăi care se vor ridica împotriva ta: pe un drum vor ieși împotriva ta, dar pe șapte drumuri vor fugi dinaintea ta.*” Ceea ce Dumnezeu ne spune aici este că moralitatea oamenilor este strâns legată de securitatea națională. Dacă poporul respectiv ascultă de glasul Domnului, dușmanii lui vor fugi pe șapte drumuri.

Fiecare dintre noi are responsabilitatea de a-și trăi viața în ascultare de Dumnezeu. Un popor pentru a fi binecuvântat de Dumnezeu este foarte important să aibă un caracter moral. Este Australia o nație care ascultă cu adevărat de Dumnezeu? Dar România, Canada, America? Dacă o nație are ca motto: „În Dumnezeu noi credem”, dar refuză să asculte sau să creadă în El, atunci cum poate aștepta protecția și binecuvântările Lui?

În concluzie, cea mai mare amenințare pentru securitatea națională a unei țări este de natură morală și spirituală. Dacă oamenii nu respectă legile lui Dumnezeu, vor suporta consecințele neascultării lor.

Iubite cititor, iubită cititoare, tu și eu ne putem bucura de binecuvântările Domnului dacă Îl vom asculta și Îl vom respecta legile.

Ascultă, Israele! Domnul, Dumnezeul nostru, este un singur Domn.

Să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, cu tot cugetul tău și cu toată puterea ta. Iată porunca dintâi.

Iar a doua este următoarea: Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși. Nu este altă poruncă mai mare decât acestea. (Marcu 12:29-31)

Eu n-am știut, Isuse

Eu n-am știut, Isuse, că Tu ai fost cu mine,
Când părăsit în lume, gustam din plin, amarul,
Și nu știam că plânsul ce-mi îneca privirea,
Era și al Tău plânsset, ce-anticipa calvarul.

Eu n-am știut că răul și vorbele pripite
Ce le rosteam adesea, Te biciuiau pe Tine
Și nu știam că rana din coasta Ta cea sfântă,
Lăsa să curgă sânge și apă peste mine.

Eu n-am știut că truda, sudoarea-mi de pe frunte,
Era o alergare spre neant, deșertăciune
Și nu știam că toate, Te înrobeau pe Tine,
Te osândeau pe cruce, Tu, Astru în genune.

Eu n-am știut că firea, natura-mi păcătoasă,
Ce șade în adâncuri, îmi dă din veac sentință
Și nu știam că Duhul, prin Tine mă salvează,
Prin Har și milă sfântă, mi-aduce biruința.

Eu n-am știut Isuse, că dragostea-Ți supremă,
Mă proteja pe mine, un vierme în țărână
Și n-am știut că ruga ce-ai spus-o către Tatăl,
Mă înalța spre ceruri, mă izbăvea de vină.

De n-ai fi Tu

De n-ai fi Tu la cârma vieții noastre,
Nu am privi nicidecum mai sus de nori,
Nu am vedea puzderia de astre
Și n-am simți ai dragostei fiori.

De n-ai fi Tu, am rătăci întruna,
Purtați de val, spre destinații reci,
N-am auzi cum plânge tainic struna
Și nu am ști pe lângă noi când treci.

Nu am putea percepe armonia
Și frumusețea caldă-n răsărit,
Am tot trudi și-am aștepta simbria,
Iar Tu-ai pleca, așa cum ai venit.

De n-ai fi Tu, ne-am învărti-n pustie,
Doar la un pas de locul mult visat,
Îți mulțumim și slavă Ți dăm Ție,
Că pentru toate, Doamne ne-ai iertat.

Eu n-am știut că norii ce-mi aduceau furtuna,
M-atenționau adesea, îmi biciuiau mândria
Și nu știam o, Doamne, c-ai coborât în lume,
Ca să mă-nalți pe mine, Tu, Marele Mesia.

Eu n-am știut că-n drumul spre crucea blestemată,
Tu-mi pregăteai o cale și-un loc în veșnicii
Și nu știam că spinii, ce-Ți presărau cărarea,
Se vor preface-n lauri, atunci când vei veni.

Eu n-am știut, Isuse, că-un Ghetsimani de veghe,
Ai vrea să-mi fie viața, cât mai există Harul
Și nu știam că somnul în care zace lumea,
N-o va lăsa să treacă spre veșnicii, hotarul.

Eu n-am știut că mâna ce-o întindeai spre mine,
Căuta să mă aline, să-mi ia din trup povara
Și nu știam, o, Doamne, că eul meu de tină,
Îți refuza oferta și-Ți aducea ocară.

Eu azi le știu aceste și-Ți mulțumesc Preasfinte,
Că în a Ta-ndurare, m-ai scos din hău și moarte
Și știu că-n veci de-acuma, Te voi slăvi, Isuse,
Prin Duhu-Ți Sfânt, în Tatăl, de viață să am parte!

De n-ai fi Tu, pierduți pentru vecie
Am fi cu toți, răpuși și blestemați
Dar ai croit un drum spre veșnicie,
Prin jertfa Ta, de cer suntem legați.

Rămâi cu noi prin Duhul Tău, Preasfinte,
O inimă de carne să ne dai,
Să învățăm și să luăm aminte,
Că doar sfințiți ajunge-vom în rai.

Și pentru că eu știu că ești cu mine,
Ofrandă-Ți dau întreagă viața mea,
La porți de har, când voi păși spre Tine,
Să mă primești cu drag în Casa Ta.

Atât Te rog, să Te înduri de oameni,
De toți acei ce nu știu de Calvar,
Credința sfântă-n inimi să le semeni
Și mântuirea să le dai în dar!

L
U
C
I
A

B
O
L
T
A
Ș
U

N-AVEM TIMP...

„N-avem timp, n-avem timp!”, se aude mereu.
Suntem prea ocupați, traiul e foarte greu.
De cu zori în apus tragem targa-ndelung,
Lunile-s foarte lungi, banii-s scurți, nu se-ajung.

Truda zilei ne ia multe ore tribut.
Stăm adesea, plângând, meditând la trecut.
Și din nou ne-avântăm că-s facturi de plătit,
N-avem timp de citit, n-avem timp de iubit...

Pentru noi, cei mai mulți, datoriile-s mari,
Nu putem să dormim că sunt pernele tari.
Ochii plânși atîntesc noaptea la apogeu
Și uităm că în cer încă e... Dumnezeu.

Ne gândim la dureri, la chirii și la bani,
La copiii plecați, undeva prin Balcani...
Grija intră în gând ca un tren în depou,
Când să stai să gândești la Pământul cel nou?

Doamne, vino urgent să salvezi ce mai poți.
Dacă mai întârzii ne vom pierde cu toți...
De-ar mai fi șapte mii... Poate sunt și nu știu.
Sună Doamne din corn că-i așa de târziu...

Dă-ne minte să vrem, să avem timp divin
Pentru muzica Ta, pentru rugă și amin...
Pentru studiu intens al naturii de vis,
Pentru Sfântul Cuvânt, pentru alt Paradis.

Prelucrează prin Duh piatra dură din noi
Ne culege din praf și adune-napoi...
Fericire s-avem, să simțim că trăim,
S-avem timp să iertăm, să sperăm, să iubim...

ALEXANDRU D. JERCAN

TE PORT ÎN GÂND

Da... fac ce fac și iar mi-aduc aminte
De-a Ta iubire... cum să uit vreodată?
Când nu știam de har și legăminte
De casă, de Eden și de Părinte
Mi-ai fost prieten, far pe drum și Tată.

Chiar de-am ales cărările străine
Și am fugit departe prin pustie,
Și chiar de n-am răspuns la al Tău bine,
De Te-a jignit anatema din mine
Tu m-ai privit cu multă simpatie.

Dacă întârziem în poarta firii
Când m-așteptai loial pentru-ntâlnire
Și-atunci lăsați ca razele iubirii
Să facă loc în gând deșțelenirii
Ca să cultiv la rândul meu... iubire.

Și ca și când n-ai fi făcut destule
M-ai căutat în repetate rânduri
Și m-ai hrănit cu noi și noi formule
Să nu dau curs poziției fudule,
Să nu fiu prins în pardesiul de scânduri.

Pentru așa iubire n-am cuvinte...
M-ai ridicat din praf de agonie...
E clar... iubirea Ta nu se dezmente!...
De-aceea fac cu Tine legăminte:
Te port în gândul meu pentru vecie!...

Dragi cititori și cititoare

Vă reamintim că este timpul de reînnoire a abonamentelor pentru anul 2016. Puteți plăti costul abonamentelor, corespondenților din Bisericele dumneavoastră, sau direct la: Commonwealth Bank. Hope Brochure/Speranta BSB: 063610 Acc: 10624398
Costul unui abonament pentru un an este de \$40.00 + cheltuieli de transport (unde este cazul).
Prețul unei reviste este de \$4.00

SPERANȚA – ȘTIRI

AJUTOARE SFINȚILOR

„Nu avem cuvinte să vă mulțumim pentru ajutorul ce ni l-ați dat, Dumnezeu să vă răsplătească. Lui îi mulțumim că ne-a salvat, și toți din familie am scăpat cu viață”. Acestea sunt cuvintele pline de recunoștință ale soarei Eva Roiban.

O mare nenorocire s-a abătut peste familia Roiban din Sichevița, Clisura Dunării. Un incendiu nimicitor le-a distrus gospodăria adunată, cu trudă, ani de zile. Dar iată că Domnul a trimis ajutoare din satul învecinat, Sfânta Elena, de unde păstorul Dolfi, împreună cu frați constructori din Biserică, au ridicat acoperișul ars. Se mai cereau ajutoare pentru a face casa să fie locuibilă. Credincioșii din Melbourne, Australia, fiind încunoștințați de această nevoie, au adunat din Biserici frumoasa sumă de \$5740. În luna iulie acest ajutor a plecat la Sichevița prin fratele Iacob Cerbu. Familia Roiban a mulțumit credincioșilor din Melbourne și au slăvit pe Dumnezeu, Domnul Luminilor, de unde vine tot ce este bun.

IACOB CERBU

Toate drumurile duc spre... Uganda

Misiunea Speranța

Se poate spune că astăzi toate drumurile duc spre Uganda. Fie că au plecat din Canada, SUA, Germania sau România, membrii echipei misionare Speranța au aceeași destinație: Uganda! Să îi însoțim la acest drum cu o rugăciune, ca Dumnezeu să îi protejeze și să fie cu ei în lucrare! O masă caldă pentru cei flămânzi, încălțăminte pentru cei desculți, hăinuțe pentru copiii lipsiți, o locuință pentru cei fără adăpost, sunt numai câteva dintre proiectele pe care dorim să le desfășurăm cât timp echipa va fi pe teren. Vă puteți implica și dvs. în această lucrare contribuind și financiar, printr-o donație. Donațiile se pot face online, accesând: <http://www.speranta.ro/content/view/26/74/>

SPERANȚA – ȘTIRI

Păstorul baptist Ionel Tuțac a fost pentru câteva ore în mijlocul refugiaților la frontiera Serbiei cu Croația. Păstorul Tuțac susține că a fost impresionat atât de refugiați cât și de voluntari.

„Zilele acestea am mers până la granița dintre Croația și Serbia, la Opatovac, unde am vizitat o tabără de refugiați. Realitatea privită prin proprii ochi întotdeauna are un impact mai mare. Am plecat din Timișoara cu alimente, haine, Nou Testamente în limba arabă, ca să îi ajutăm pe acești oameni care au parcurs mii de kilometri în căutarea unui trai mai bun. Am văzut disperare, teamă, suferință, femei extenuate de drum și copii care nu mai aveau nici măcar puterea să plângă. Am văzut bărbați care își purtau copiii în brațe și puținele bagaje în spate, polițiști croați marcați de drama refugiaților și voluntari care au pregătit o masă caldă pentru acești semeni ai lor, fără să se teamă că ar putea fi teroriști printre refugiați. Am văzut organizații non-profit și creștini implicați cu toată dăruirea în ajutorarea celor care ne invadează spațiul nostru european, și jurnaliști avizi după știri de senzație. Am apreciat spiritul de unitate dintre voluntarii veniți să ajute – oameni veniți din Cehia, Albania, Polonia, Bosnia, Serbia, cu toții egali în fața suferinței și a dramei umane, gata să dăruiască fără să conteze că refugiații erau musulmani și că în țările lor creștinii sunt decapitați pentru activitatea misionară”, a scris Tuțac pe o rețea de socializare.

Am văzut disperare, teamă, suferință...

<http://lugojinfol.ro/>

Conferința națională a femeilor, Mamaia – 2015

Cu ajutorul lui Dumnezeu, anul acesta – 2015, am celebrat a unsprezecea ediție a vizunii și lucrării cu femeile din România la care au participat aproximativ 600 de femei din denominațiuni diferite. Cele aproape 600 de participante au venit din toate zonele țării, dar și din străinătate, și anume femei din Ucraina, un grup compact de românce stabilite de mai mulți ani în Roma și Milano, femei din Republica Moldova, Spania, Germania, Austria, Statele Unite, Canada.

Dumnezeu înmulțește puținul pus la dispoziția Lui. Este un principiu al economiei lui Dumnezeu.
Ligia Seman, scriitoare creștină, lidera Conferinței

Conferința din acest an, 2015, a avut loc în perioada 22-27 iunie și a fost un real apogeu al conferințelor naționale de femei din România. O adevărată oștire de femei, într-o unitate copleșitoare, adunate în jurul temei „Sezoanele vieții și Numele lui Dumnezeu” – am urcat pe Muntele prezenței Lui, uimindu-ne de frumusețea Lui și de frumusețea pusă de El în fiecare dintre noi.

Prezența surorilor din Ucraina, și în acest an al conferinței, a fost o încununare a frumuseții părtășiei și a biruințelor noastre împreună. În pofida războiului din Ucraina, ele ne-au adus zâmbetul pe buze, prin slujirea lor. Transformarea și progresul, în toate domeniile vieții, ale femeilor din Toflea, este unul dintre cele mai grandioase opere ale harului lui Dumnezeu revărsat peste țara noastră.

Rezumatul mesajului de final al conferinței de la Mamaia ar putea fi redat în aceste cuvinte: „Conferința nu s-a terminat! Ea de abea a început... pentru că învățăturile, viziunile ce le-am primit împreună pe Muntele lui Dumnezeu – sunt așteptate să devină substanță pentru toată lumea din iurul nostru”.

Afirmativ.com/Ligia_Seman

INTERVIU cu Nelu Șandor

La cine lacrimi de sânge au curs,
rugându-L pe Tatăl:

**„Mai lasă-l puțin, c-o să se-ndrepte,
Și nu-l nimici
după sfânta și marea-Ți dreptate!” ?**

Fost-am zdrobit și-n țărână căzut,
La cine-am găsit ajutorul?
Când prietenii-au răs și joc și-au bătut,
Doar El a fost singur ce jos m-a văzut.
Pe stâncă îmi puse piciorul.

Cum să nu-L laud, când El m-a salvat?
Cum să nu-L cad la picioare?
Am fost bolnav, sănătate mi-a dat,
La viață m-a scos din moartea-n păcat
Și-n El am avut eu scăpare.

Cine-l acesta? poate te-ntrebi
Prietene dragă și frate.
Acel ce te-ajută, te scapă mereu
E doar unul singur ce-l din Dumnezeu,
La El dacă vii, nu ai moarte.

Nu-ți fie rușine să vii la Isus
Atunci când auzi că te cheamă.
Pe lemnul blestemului, când a fost pus,
El n-a folosit putere de sus
Să fugă cu toții de teamă.

Ci stat-a pe cruce umil și smerit
Și nu c-ar fi fost neputință,
Dar vrut-a ca tu, pribeag păcătos,
Să lași acum calea ce duce în jos,
Să vii la pocăință!

Reporter:

Nelu Șandor, până la 24 de ani ți-ai trăit viața din plin, dar n-ai găsit fericire, nici bucurie și nici împlinire. La un moment dat a intervenit Cineva, care avea un plan cu viața ta și ți-a schimbat viața. Vrei să ne spui cum s-a întâmplat acest lucru?

Nelu Șandor:

Discotecile mele se prelungeau uneori până luni dimineața. Părinții mă găseau în pat mereu cu altă și altă prietenă. La distracții eram plin de viață, dansam și spuneam glume murdare.

În tumultul vieții aceleia de tânăr, nu puteam să fiu atent și sensibil la vocea lui Dumnezeu. Nu mai puteam să mă opresc, cu toate că Dumnezeu îmi vorbea și ceva în mine spunea: „Oprește-te!”. Eram pe o pantă, pe un tobogan al desfrânării și al plăcerilor sexuale, și nu mă mai puteam opri.

Până într-o zi, când m-am trezit pe patul Spitalului Județean, la Terapie Intensivă. După trei zile de comă ! Nu știam unde sunt și de ce sunt acolo. Eram în perfuzii – avusesem un accident grav.

Atunci mi-am pus prima dată întrebarea: „Dacă aș fi murit, unde m-aș fi dus? Ce s-ar fi întâmplat cu mine?”. Mi-am amintit că am răsfoit Biblia când eram copil și am citit prin Apocalipsa despre sfârșitul lumii. M-am înfiorat, gândindu-mă: „Ce va fi când va fi sfârșitul lumii și va veni pedeapsa pentru fiecare?”.

Atunci mi-am dat seama că Dumnezeu S-a îndurat de mine, altfel n-aș fi scăpat. Dar tot nu m-am întors la El.

Apoi am aflat că sunt bolnav de tuberculoză și de hepatita B, probabil de la multele mele aventuri...

Eram zdrobit. Moral eram la pământ. Eram plin de datorii. Prietenii spuneau: „Tu ești vinovat, descurcă-te!”.

Atunci am recunoscut și am spus: „Doamne, sunt un nimeni!”. Și Dumnezeu a început să mă ridice.

Într-o zi am văzut niște tineri pe stradă, care prezentau o piesă de teatru despre răstignirea Domnului Isus și despre planul de mântuire al lui Dumnezeu pentru oameni. Ei mi-au spus: „Isus Cristos este Fiul lui Dumnezeu. El a venit și a murit pentru noi, ca să fim iertați de păcate. Vrei ca de astăzi să fii și tu fiu al lui Dumnezeu, El să vină în inima ta și să fii mântuit? La sfârșitul vieții tale să fii în Cer cu El?”. Am fost puțin mirat, dar am răspuns: „Da, vreau!”.

Ei au continuat: „Atunci haide să ne rugăm!”. Am întrebat: „Cum, numai atât? O simplă rugăciune?”. Eu eram obișnuit cu tot felul de formule complicate, rugăciuni speciale, mățanii, fapte bune.

Am spus: „Eu sunt un om rău. La Dumnezeu trebuie să ai fapte bune. Eu fac fapte rele și păcate. Dar nu mă costă nimic să mă rog!” și m-am rugat astfel:

„Doamne, Te rog să vii Tu în inima mea. Știu că am păcătuit, iar prin păcatele mele și eu am fost acolo când Tu ai fost răstignit, și eu Ți-am bătut cuie în mâini. Știu că viața mea nu este după cum dorești Tu, dar Te rog să-mi schimbi Tu viața!”.

Am fost sincer în rugăciunea aceea. Setea mea după acel Cineva, pe care nu-L cunoșteam, a fost potolită, iar Isus Cristos a venit în inima mea și a început să mă schimbe.

Reporter:

Cum s-a schimbat viața ta după întâlnirea cu Isus?

Nelu Șandor:

Eram în Grecia la muncă și acolo am făcut legământ cu Dumnezeu prin botezul în apă. De atunci trăiesc cu El. Cunoșcând Cuvântul Lui, am început să fiu tot mai sigur de promisiunile Lui. El Și-a ținut promisiunile față de mine.

Umblam pe străzile din Atena cu Dumnezeu. Eram cu gândul la veșnicie. Eram plin de bucurie că Dumnezeu mi-a schimbat viața.

Înainte îmi plăcea și era o desfătare pentru mine să folosesc cuvinte din jargonul străzii, cuvinte porcoase. În fiecare frază foloseam câte un cuvânt stricat.

Schimbarea mea a fost totală și s-a făcut începând de la nivelul minții și al inimii până la cel al trupului. Dumnezeu mi-a vindecat și trupul. Nu am cuvinte să-L mulțumesc Lui.

Înainte nu mă gândeam la inimi zdrobite, nu mă gândeam că fac pe altcineva să sufere, că îmi bat joc de viețile fetelor pe care le întâlneam și chiar de viața mea.

Tot ce-a fost mai sfânt și bun, făcut de Dumnezeu și pus în om, eu am terfelit în mocirla păcatului. Mi-am bătut joc de lucrarea lui Dumnezeu care era trupul meu, sufletul meu și inima mea. Inima mi se împietrise, se făcuse ca o bucată de stâncă. Și nu puteam să mă opresc de la nimic.

Așa cum spune și Apostolul Pavel: „Cele vechi s-au dus, iată că toate lucrurile s-au făcut noi”, acum sunt un om nou, născut din Dumnezeu, un fiu al lui Dumnezeu. Mai greșesc și acum, dar îmi cer iertare și El mă iartă.

Reporter:

Cum au privit schimbarea vieții tale „șmecherii, fetele și golanii” din anturajul tău de dinainte de a-L cunoaște pe Dumnezeu? Ce spun ei când îi întâlnești acum pe stradă, iar tu nu mai vorbești murdar și „buruienos”, nu mai mergi la același potop de desfrâu cu ei, ci viața ta este schimbată?

Nelu Șandor:

Unii au spus că am înnebunit. De fapt, la fel le spuneam și eu prietenilor mei care se împăcau cu Dumnezeu: „Cum poți face așa ceva? Nu știi ce pierzi!”. De fapt, ei nu știu ce pierd. Eu am ajuns la adevăr, și Biblia spune: „Adevărul vă va face liberi!”.

Eu sunt un om liber, așa că nu mai pot să fiu legat de păcat sau de lucrurile care atunci mă murdăreau. Am renunțat complet la chefuri, la discoteci, la lucruri stricate, care nu au nimic bun ci fac ca doar trupul să se simtă bine, dar sufletul omului este tulburat.

Sufletul din noi, care tânjește după Dumnezeu, este umilit și zdrobit în acele locuri. Conștiința este adormită, încuiată și înecată în acel păcat și potop de desfrâu.

Îmi plac cuvintele Bibliei: „Suntem nebuni pentru Cristos! [...] Propovăduirea crucii este o nebunie pentru cei ce sunt pe calea pierzării; dar pentru noi, care suntem pe calea mântuirii, este puterea lui Dumnezeu”.

Îmi plac rugăciunile și cântările din Biserică, iar viața cu Dumnezeu mă împlinește din toate punctele de vedere. Sunt plin, plin de Dumnezeu.

Am devenit conștient de păcat și mi-am plâns înaintea lui Dumnezeu toată viața aceea de mizerie și toate păcatele. Apoi am plâns de bucurie pentru că simțeam iertarea. Acum nu mai simt acea greutate, nu mai sunt legat.

Aș dori să pot pune în inima fiecărui cititor o părticică din inima lui Dumnezeu. Să vadă durerea lui Dumnezeu pentru păcatul omenirii și dragostea Lui pentru noi, prin faptul că Și-a trimis Fiul în lume ca să moară pentru noi. Iar oamenii nu iau în seamă acest lucru.

Prietenii mei se amăgesc singuri cu viața aceasta trăită după pofta inimii și nu după voia lui Dumnezeu.

Isus te caută. Isus te cheamă. Isus vrea să îți fie frate, să fie Domnul și Stăpânul tău. Dar trebuie să-L primești în inima ta, pentru că drumul lumii acesteia, pe care alergi nebunește, nu este drumul adevărat, ci te duce la iad.

Reporter Ioan Ciobotă, Radio Vocea Evangheliei. Timișoara

What if I told you

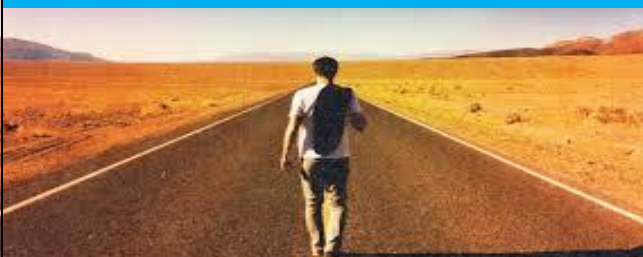
What if I told you
You could have eternal life
What if I told you
God could end your strife
What if I told you
God could take away your night
What if I told you
He would bring you to the light
What if I told you
God would bring you new sight

Would you cry a thousand tears
And never be the same
Would you lose your every fear
And never be the same
Would you give up something dear
And never be the same
Would you give up drinking beer
And never be the same
Would you gain from every year
And never be the same

Would you kneel there at the cross
And let Jesus live in you
Would you let Him be the boss
And let Jesus live in you
Would you daily count the cost
And let Jesus live in you
Would you gain back all you lost
And let Jesus live in you
Have a heart full of warmth instead of frost
And let Jesus live in you

Well come to Jesus
And make Him your King
Let Him give you
Your life anew
Trust Him and love Him
And never be the same

Julie Clark.

Hiding

People walking everywhere
ever on the go,
breaking hearts, encased in stone
no one will ever know.

People smiling everywhere
putting on a show,
"how you doing?" "looks like rain",
never talk about the pain,

Talk of things that only mask
the longings deep inside,
smile and sing - do anything
just make sure you hide
what's really there
just keep smiling
no one cares.

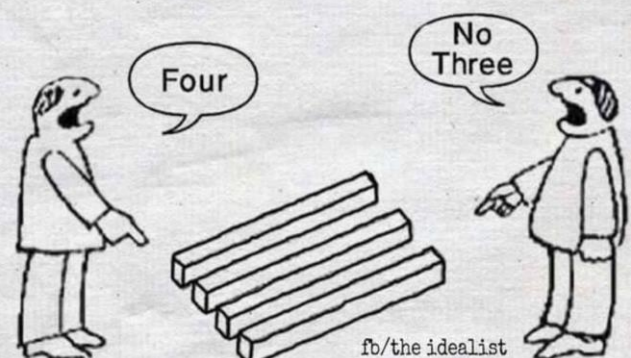
People crying - can't you see?
I hope someday they find
a friend to love and listen
a love to set them free
I hope someday they find a friend
like Jesus is to me.

OH, HOW I LOVE JESUS!

David Rowley

**"Everything we hear
is an opinion, not a fact.
Everything we see
is a perspective, not the truth."**

- Marcus Aurelius

SPERANȚA - ȘTIRI

Franklin Graham

AVEM NEVOIE DE LEGEA LUI DUMNEZEU!

Evanghelistul Franklin Graham a fost dezamăgit de recenta decizie luată de oficialii din Oklahoma de a elimina Monumentul celor Zece Porunci din fața Capitoliului și a comparat actul cu modul agresiv în care Statul Islamic a distrus simbolurile creștine din Orientul Mijlociu.

Ce păcat! Monumentul celor Zece Porunci de la Oklahoma State Capitol a fost „eliminat”, a scris Graham pe pagina Facebook. „A fost demontat pe timp de noapte, sub acoperirea întunericului, pentru a evita protestele. Oare ce gândesc acești oameni?” El a continuat: „Avem nevoie de Legea lui Dumnezeu. Această Lege a ajutat societatea să prospere.”

„Am fost consternați de știrile despre Statului Islamic care distrugeau toate simbolurile creștinismului din Orientul Mijlociu ... dar noi o facem chiar aici, în SUA”, a scris el.

„Activiștii ateï și grupurile anti-Dumnezeu, cum ar fi ACLU, the Freedom From Religion Foundation, and the Military Freedom of Religion Foundation fac totul pentru a șterge sau dăruia tot ceea ce este asociat cu numele lui Isus Hristos.”

Franklin Graham a consemnat în final că intenționează să călătorească în întreaga țară anul viitor, cu misiunea de a predica Evanghelia și de a încerca să stopeze valul de secularism care a cuprins întreaga America.

Sursa: www.afirmativ.com

Păstorul Ioan Bunaciu a plecat la Domnul

În noaptea de 31 octombrie 2015, fratele păstor Ioan Bunaciu a trecut la cele veșnice după o luptă cu boala și după lipsa pricinuită de decesul soției sale, Otilia, în data de 14 ianuarie 2015.

Fratele Ioan Bunaciu a fost păstor la Lugoj – Biserica Baptistă Harul, Cluj – Biserica Baptistă Nr. 1, și București – Biserica Baptistă Providența, profesor la Seminarul Teologic Baptist și Director al aceleiași instituții, precum și profesor universitar în cadrul Facultății de Teologie Baptistă a Universității din București. A fost autor și co-autor a numeroase volume de istorie a baptiștilor din România precum și a câtorva comentarii biblice. A continuat să publice material cu caracter istoric și după 1989, în revista *Creștinul Azi*, iar contribuția sa la istoria baptistă din România este de necontestat.

În calitate de Director al Seminarului a interacționat și a format peste 400 de lucrători și păstori care continuă și azi lucrarea de vestire a Evangheliei.

Înmormântarea a avut loc marți, 3 Noiembrie, la Cimitirul Belu Evanghelic din București. Dumnezeu să aducă mângâiere celor rămași în urmă.

<http://barzilaiendan.com/>

REBUS

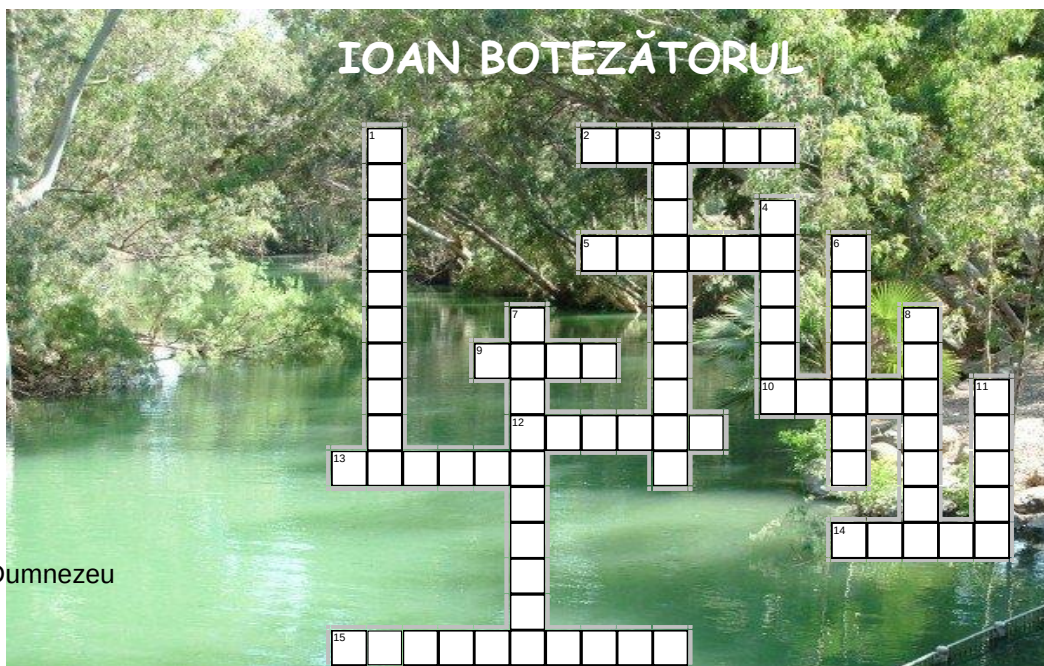
ORIZONTAL

2. tămâie
5. ceată
9. împărat
10. popor
12. stă înaintea Domnului
13. spaimă
14. tatăl lui Ioan
15. împlinire

VERTICAL

1. merge înainte
3. veste
4. cu plete albe
6. separat, consacrat lui Dumnezeu
7. antrenează
8. miraj
11. mut

Răspunsuri din numărul trecut – Cât de multe... Orizontal 3-făptură; 4-alpinist; 8-verdețuri; 11-beznă; 12-păsări; 14-margine; 16-vin. Vertical 1-corabie; 2-Dumnezeu; 5-iarbă; 6-binecuvântări; 7-metale; 9-untdelemn; 10-primăvara; 13-vânturi; 15-rod.

„Ai încercat și cu cărbunii cei aprinși?”

O femeie se plângea preotului duhovnic că nu poate domoli nicicum vrăjmășia unei vecine. A încercat, zicea ea, cu multe cele, dar în zadar.

- Cu cărbunii cei aprinși ai încercat? o întrebă preotul.

- Până la cărbuni încă n-am ajuns. Am încercat numai cu niște *apă fierbinte*.

- Stai, că nu ne înțelegem bine! grăi preotul. Eu nu înțeleg să opărești pe vecina ta sau să-i dai foc, ci, uite, este vorba despre cărbunii cei aprinși despre care Apostolul Pavel scrie: „Preaiubiților! Nu întoarceți nimănui rău pentru rău. Dimpotrivă, dacă îi este foame vrăjmașului tău, dă-i să mănânce; dacă-i este sete, dă-i să bea! Căci dacă vei face astfel, vei grămădi cărbuni aprinși pe capul lui” (Romani 12, 17-21).

Ia încearcă și cu „cărbunii” aceștia și o să vezi că vei avea izbândă!

Morala:

Fratele meu! Ai încercat și tu cu acești „cărbuni aprinși”?

Dacă nu, încearcă-i, te rog, în toate neplăcerile ce le-ai avea cu de-aproapele tău!

Preot Iosif Trifa – 600 istorioare religioase

Cuvinte din cer, maxime

Pacea lui Dumnezeu este un sentiment atât de profund, încât îl poți simți din plin doar atunci când faci liniște în cămăruța ta, în suflet și în gânduri.

Să nu te intereseze ce spun dușmanii despre trecutul tău, ci mai degrabă să te intereseze ce spune Dumnezeu despre viitorul tău.

Un fluture trăiește doar o zi pe Pământ, însă zborul lui jucăuș e plin de bucurie. Un om trăiește peste 60 de ani și e mereu posomorât! Zâmbiți, oameni buni! Isus nu ne așteaptă în Cer cu fețe morocănoase!

Laura Neagu

DRAGI CITITOARE,

Pentru că este sezonul căpșunilor, vă propun o rețetă ușoară, care poate fi folosită în trei feluri diferite, pentru ocazii diferite: 1 – ca o cremă desert pentru întreaga familie, 2 – o prăjitură pentru duminică, 3 – pentru un tort de ocazie. Astăzi alegem să o facem pe cea de a doua, pe care o vom numi:

INGREDIENTE

400 de grame de căpșuni, cântărite, gata curățate
350 de grame de zahăr
150 de grame de albuș crud (5 albușuri)
1 praf de sare
375 de grame de unt la temperatura camerei
zeamă de la 1/2 de lămâie
1 lingură extract de vanilie
400 de grame de foietaj cumpărat, puff pastry

PREPARARE FOIETAJELOR

Se aprinde cuptorul și se fixează la 180 de grade Celsius. Se folosește ca măsură tava pătrată de la cuptor.

Se presară făină între foietajele cumpărate și se întind cu sucitorul ca să acopere tava de cuptor tapetată cu hârtie de copt, și se perforază cu furculița.

Se acoperă foaia de aluat cu o altă coală de hârtie de copt și deasupra se pune o tavă care să o preseze, așa încât să nu se umfle în timpul coacerii, și se coace 20-23 min. Aceasta este foaia de jos.

La foaia de sus se procedează la fel, dar înainte de a o acoperii cu hârtia de copt, o tăiem cu cuțitul în pătrățele de mărime dorită. Foile coapte se lasă să se răcorească.

PREPARARE CREMA

Pentru o cremă reușită, untul trebuie să fie moale, scos din frigider și tăiat în bucățele cu câteva ore înainte de a începe pregătirea cremei.

1. Căpșunile se taie bucățele și se pun într-o crăticioară. Se pune crăticioara pe foc mediu și se fierb căpșunile până se înmoaie bine, amestecând la început cu lingura de câteva ori. După ce se înmoaie, căpșunile se pasează cu blenderul și se adaugă 300 de grame de zahăr și zeamă de lămâie.

2. Se pune crăticioara cu piureul de căpșuni și zahărul pe foc și se fierbe la foc mediu. Se îndepărtează spuma mai deschisă formată la suprafață și se fierbe în continuare ca să se lege ca

CREMEȘ DE CĂPȘUNI

pentru dulceață. În același timp, albușurile se bat spumă cu sarea, apoi se adaugă restul de 50 de grame de zahăr și se bat în continuare până la încorporarea zahărului.

3. Odată ce albușurile sunt bătute spumă iar siropul este încheagat, acesta se toarnă în fir subțire, în timp ce se bate în continuare la viteză medie. Odată ce s-a încorporat siropul, se mărește viteza și se bate până când bezeaua se răcește complet, această fază putând să dureze 10-15 minute.

4. După ce bezeaua s-a răcit până la temperatura camerei, se adaugă untul bucătică cu bucătică, bătând în continuare cu mixerul pe viteză mare. Atenție, untul nu are voie să fie rece, altfel crema s-ar putea tăia. La final se adaugă extractul de vanilie și se mai bate câteva secunde. Crema obținută e fină și delicioasă. Atenție, dacă vi se pare că se taie crema sau că e prea subțire, puneți castronul cu crema la frigider timp de 15-20 de minute și bateți din nou la viteză mare. Crema se va lega perfect și va deveni spumoasă și omogenă.

Această cremă se poate folosi cu succes pentru tot felul de prăjituri și torturi cu căpșuni. Cantitatea obținută este suficientă pentru a umple și îmbrăca un tort mare, cu diametrul de 24-26 cm.

Spuma se așează pe foaia de jos și se nivelează cât mai bine, îndreptând marginile. Se acoperă cu foaia de sus, (care este tăiată în pătrățele), și se pudrează cu zahăr pudră.

Colegiul de Consilieri spirituali format din păstori:

Gelu Bondor – Biserica Adelaide
Ioan Bușan – Biserica Perth
Marin Cucuian – Biserica Maranata
Teofil Ciortuz – Prima Biserică Baptistă Română
Cornel Ghiță – Biserica Maranata
Daniel P Nicolici – Biserica Speranța
Dorel Brândaș – Biserica Harul
Daniel Cârpean – Biserica Harul

Îți dau Isuse...

***Îți dau Isuse gândul,
Ca să-l îmbogățești de Tine,
Să nu pătrundă ce e rău
Ci numai tainele-Ți divine.***

***Îți dau Isuse fapta mea,
Chiar de-i mai slabă la-nceput,
Ajută-mi să pot continua
Să împlinesc ce am crezut.***

***Îți dau Isuse timpul meu
Să fie câștigat pe veci,
În rugă, cânt, Tu ești mereu
Și nu Te las nicicând să pleci.***

***Îți dau Isuse trupul meu,
Sfințește-l pentru-a fi adus
Ca jertfă pe altarul Tău;
Primește-mă de tot Isus.***

***Îți dau Isuse viața mea
Și fiecare răsuflare,
Ca Tu să Te arăți prin ea,
Să vadă toți cât ești de mare!***

***Îți dau Isuse ce mi-ai dat
Căci tot ce am e de la Tine,
În harul Tău eu sunt bogat,
Lauda mea Ți se cuvine!***
Paula Bîlc

Pentru detalii, corespondenții:

Nelu Albu, Bis. Harul – 0449 590 887, email: ionelalbu56@yahoo.com.au
Iacob Cerbu, Prima Biserică Baptistă Melbourne – 0425295401, email: iacob1939@gmail.com
Viorel Sabou – 08 83878393; Mircea Ilas, Bis. Bapt. Adelaide – 0414749179, email: enjoy_d_t@yahoo.com
Andrei Marcu, Biserica Speranța – 0405210697
Adrian Buzgău, Biserica Maranata – 0433766376, email: adrianbuzgau@gmail.com

Echipa editorială:

Constantin Oprănescu, Ioan Ciobotă, Aneta Oprănescu, George Oprănescu. Email: sperantaus@gmail.com
Consultant tehnic, Expediere Email și Facebook: Adrian Buzgău – email: adrianbuzgau@gmail.com